

прикупљени, у складу са законом, осим за потребе вођења кривичног поступка или заштите безбедности Републике Србије, на начин предвиђен законом; 4) свако има право да буде обавештен о прикупљеним подацима о својој личности, у складу са законом, и право на судску заштиту због њихове злоупотребе.

По Закону о заштити података о личности, послове заштите података о личности обавља Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, као самосталан државни орган, независан у вршењу своје надлежности.

Слобода мисли, савести и вероисповести. Устав јемчи слободу мисли, савести, уверења и вероисповести, као и право да се остане при свом уверењу или вероисповести или да се они промене према сопственом избору. Ова уставна гаранција подразумева право сваког лица да слободно и самостално мисли, стиче и мења своја уверења у свим сферама живота. Устав посебну пажњу посвећује слободи вероисповести. Она обухвата: слободан избор верског уверења; слободно исповедање вере; слободу од обавезе изјашњавања о својим верским уверењима. Тако, по Уставу, свако је слободан да испољава своју веру или убеђење вероисповедања, обављањем верских обреда, похађањем верске службе или наставе, појединачно или у заједници с другима, као и да приватно или јавно изнесе своја верска уверења. Нико није дужан да се изјашњава о својим верским и другим уверењима. Устав утврђује да се слобода испољавања вере или уверења може ограничити само законом, и то само ако је то неопходно у демократском друштву, ради заштите живота и здравља људи, морала демократског друштва, слобода и права грађана зајемчених Уставом, јавне безбедности и јавног реда или ради спречавања изазивања или подстицања верске, националне или расне мржње. Поред тога, по Уставу, родитељи и законски стараоци имају право да својој деци обезбеде верско и морално образовање у складу са својим уверењима.

У вези са слободом вероисповести, као и са уставним начелом о световности државе, Уставом се као битни елементи положаја црква и верских заједница утврђују: њихова равноправност; одвојеност од државе; самосталност у уређивању унутрашње организације. Тако, по Уставу, у Републици Србији су цркве и верске заједнице равноправне и одвојене од државе. Оне су слободне да самостално уређују своју унутрашњу организацију и верске послове, да јавно врше верске обреде, да оснивају верске школе, социјалне и добротворне установе и да њима управљају, у складу са законом. Само Уставни суд може забранити верску заједницу, и то само из следећих разлога: ако њено деловање угрожава право на живот, право на психичко и физичко здравље, права деце, право на лични и породични интегритет, право на имовину, јавну безбедност и јавни ред или ако изазива и подстиче верску, националну или расну нетрпељивост.

Положај црква и верских заједница уређен је Законом о црквама и верским заједницама. По том закону, субјекти верске слободе су традиционалне цркве (Српска Православна Црква, Римокатоличка Црква, Словачка Евангеличка Црква а. в., Реформатска Хришћанска Црква и Евангеличка Хришћанска Црква а. в.), традиционалне верске заједнице (Исламска верска заједница и Јеврејска верска заједница), конфесионалне заједнице и друге верске организације.

Приговор савести. По Уставу, нико није дужан да противно својој вери или убеђењима испуњава војну или другу обавезу која укључује употребу оружја. Ово право додатно обезбеђује заштиту психичког интегритета човека. Ипак, Устав утврђује да лице које се позове на приговор савести може бити позвано да испуни војну обавезу без обавезе да носи оружје, у складу са законом. По Закону о одбрани, војном обвезнику који из верских, моралних или других оправданих разлога савести жели војну обавезу да замени цивилном службом, омогућиће се служење у цивилној служби, под условима и на начин прописан посебним законом. Законом о цивилној служби уређено је остваривање права на приговор савести лица која подлежу војној обавези и извршавање војне обавезе у цивилној служби (цивилна служба је служба којом војни обвезник замењује служење војног рока са оружјем или без оружја а која се извршава у државним органима, организацијама, установама, јединицама и правним лицима одређеним решењем министра одбране). Законом о војној, радној и материјалној обавези утврђено је да војну обавезу у миру грађани извршавају у командама, јединицама и установама Војске Србије, осим лица која замене служење војног рока цивилном службом, као и то да се војни обвезници који војни рок